

13830 - شروط عمل نیک

سوال

چه وقت خداوند عمل بنده را قبول می کند؟ و شروط عمل نیکی که نزد الله پذیرفته می شود چیست؟

پاسخ مفصل

یک عمل نزد الله به عنوان عبادت پذیرفته نمی شود مگر آنکه دو شرط را دارا باشد: کمال محبت به همراه کمال فروتنی برای خداوند. خداوند متعال می فرماید: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ﴾ [بقره/ ۱۶۵] (و کسانی که ایمان آورده اند، الله را بیشتر دوست دارند). خداوند متعال این دو شرط را در این آیه یکجا بیان کرده است: ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا وَكَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ﴾ [انبیاء/ ۹۰] (آنان در کارهای نیک شتاب می نمودند و ما را از روی رغبت و بیم می خواندند و در برابر ما فروتن بودند).

هرگاه این را دانستیم، این را نیز خواهیم فهمید که عبادت تنها از مسلمانِ موحد پذیرفته می شود، چنانکه می فرماید: ﴿وَقَدِمْنَا إِلَى مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَنْثُورًا﴾ [فرقان/ ۲۳] (و به هر گونه کاری که کرده اند می پردازیم و آن را [همانند] گرد و خاکی پراکنده می سازیم).

در صحیح مسلم (۲۱۴) از عائشه رضی الله عنها روایت است که گفت: گفتم ای پیامبر خدا، ابن جُدعان در جاهلیت پیوند خویشاوندی را پاس می داشت و بی نوایان را غذا می داد؛ آیا این کارهایش برای او سودی خواهد داشت؟ فرمود: «نه؛ سودی برایش نخواهد داشت. او روزی نگفت: پروردگارا گناه مرا در روز قیامت بیامرز». یعنی او به قیامت اعتقاد نداشت و به امید دیدار الله عمل نیک انجام نمی داد.

از سوی دیگر از خود مسلمان نیز عبادتش پذیرفته نمی شود مگر آنکه دو شرط اصلی را رعایت کند:

اول: اخلاص نیت برای الله متعال؛ یعنی هدف بنده از همه سخنان و اعمال آشکار و پنهانش، به دست آوردن خشنودی الله باشد نه دیگران.

دوم: موافق بودن عمل با شریعتی که الله متعال ما را امر نموده بر اساس آن عبادتش را انجام دهیم. یعنی با پیروی از پیامبر ﷺ و ترک مخالفت او و اختراع نکردن عبادتی جدید یا روشی جدید در عبادت که از پیامبر ﷺ ثابت نشده باشد.

دلیل این دو شرط، این سخن پروردگار متعال است که می‌فرماید: ﴿فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا﴾ [کهف/ ۱۱۰] (پس هر که امید دیدار پروردگارش را دارد باید عملی نیک انجام دهد و در عبادت پروردگارش کسی را شریک نگرداند).

ابن کثیر رحمه الله می‌گوید: «هر کس امید دیدار پروردگارش را دارد» یعنی امید ثواب و پاداش او را دارد «باید عملی نیک انجام دهد» یعنی آنچه موافق شرع الله باشد «و در عبادت پروردگارش کسی را شریک نگرداند» یعنی عبادتی که از آن تنها خشنودی الله خواسته شود که شریکی ندارد، و این دو رکن عملی است که پذیرفته می‌شود: باید خالصانه برای الله باشد، و باید صحیح، و بر اساس شریعت رسول الله ﷺ باشد.